

Thâm Thâm

Chương 8 : Chương 8

Bắc Thiên Minh là tổ chức hắc đạo có thế lực lớn nhất ở phương Bắc, gồm chiếm sơn vì vua, vào rừng làm cướp, giết người đoạt của, toàn bộ hắc đạo đều cúi đầu nghe theo Bắc Thiên Minh, không dám không phục, đó là kẻ mà những người trong triều đình chính đạo cũng phải cố gắng tránh né, không dám trêu chọc. Danh hiệu của Bắc Thiên Minh là từ cây đao thương do tiên huyết cùng bạch cốt tạo thành, mười năm trước cũng không quá mười người, hiện tại đã là đại bang phái trên ngàn người, phân thành bốn bộ Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, chính giữa là minh chủ. Ngoài đường chủ cùng minh chủ ra thì còn có một người không thể không đề phòng, đó chính là Phó Minh Chủ quý diện Tu La.

Tên thực của Quý Diện Tu La chỉ có người kế thừa mới biết, chỉ vì giết người độc ác, thủ đoạn tàn nhẫn lãnh khốc nên mới có cái tên Tu La này. Còn Quý Diện, chính là miêu tả dung mạo của hắn, phàm những người gặp qua hắn đều không may mắn mà chết, tuyệt đối không quên được gương mặt đó. Nếu đêm khuya gặp hắn đang dùng kiếm lấy máu trên đường, nhãn thần băng lãnh đảo qua, không cần ra tay cũng khiến tên nhát gan chết khiếp. Phàm những kẻ dám cả gan chống đối Bắc Thiên Minh, hoặc là kẻ Quý Diện Tu La nhìn không vừa mắt, chết mà thân thể còn nguyên là tốt lắm rồi, còn đại đa số thì đều bị lột da rút gân, xương thịt tách ra tứ chi không đầy, bị hành hạ đến chết.

Nhưng Quý Diện Tu La cũng là người, cũng có thất tình lục dục. Cho nên khi tâm tình hắn tốt, sẽ mang nhân bì diện cụ, ngụy trang thành người thường đang du sơn ngoạn thủy hoặc lưu luyến hoa nhai rượu hạng, bất quá hắn thích phiêu xướng tuyệt đẹp nam sắc. Thế là một ngày, hắn ở Doanh Tụ Các của Thủy Vân Gian gặp được Hàm Tình. Khi đó, Hàm Tình đang bị một tên khách nhân sắc dục công tâm thô lỗ đặt trên bàn cơm cường bạo. Y sam của Hàm Tình lộn xộn, gương mặt tái nhợt, vết thương trên trán vẫn chưa lành, rơi rơi tiên huyết, thân thể gầy gò hơi run lên nhưng không giãy dụa, trên mặt chỉ nở một nụ cười quyến rũ, nhưng đôi mắt màu hổ phách vẫn che giấu không được nỗi đau thương thống khổ sâu trong đó.

Quý Diện Tu La vừa nhìn thấy dung mạo của Hàm Tình đã quyết tâm, mặc kệ sử dụng bất kỳ thủ đoạn nào cũng phải đem Hàm Tình đến Bắc Thiên Minh.

Hai tháng sau, Hàm Tình được an toàn đưa đến địa điểm mà Quý Diện Tu La chỉ định. Hoa lão bản của Thủy Vân gian cư nhiên không tiếc dùng số tiền lớn để mời Liễu Mê Đình hộ tống, lúc đầu Quý Diện Tu La rất kinh ngạc, khi hẳn biết hóa ra Hàm Tình là nhi tử của Hàn Hòa Dự thì tất cả hiểu rõ.

Liễu Mê Đình dựa theo tờ giấy trước đó Hoa Tụ Cẩm giao cho, đem Hàm Tình đưa đến một nhà trọ ở bên trong thành Bắc Bình, phóng xuất tín hiệu liên lạc, chờ Quý Diện Tu La đến thu hóa giao tiền. Lúc này, Quý Diện Tu La không có đến, A Đức ở sau nhà trọ chuẩn bị xe ngựa, trong căn phòng được chỉ định chỉ có Liễu Mê Đình cùng Hàm Tình.

Lúc trước để thuận lợi cho việc chữa thương, công tay của Hàm Tình đã được bỏ ra, y sam mỏng manh khoác trên người trước đó được thay bằng y phục hoa lệ nhằm chuẩn bị tốt cho việc gặp khách nhân. Sau khi Hàm Tình tẩy trừ, thay y phục xong, nét mặt rọi sáng ngôi nhà nhỏ, mang vẻ thanh lệ xuất trần mà thể gian ít có, đẹp đến mức khiến người ta ngạt thở.

Liễu Mê Đình mới nhận ra đây là lần đầu tiên nhìn kỹ Hàm Tình, có thể cũng là lần cuối cùng, đáng tiếc dung mạo quyến rũ khuynh quốc khuynh thành này lại sinh ra trên người một nam tử, nếu Hàm Tình là nữ tử thuần khiết, Liễu Mê Đình chắc sẽ có nhiều cảm tình.

" Liễu công tử, đa tạ chiếu cố của ngài." Lời nói này là xuất phát từ chính lòng cảm kích thật tâm của Hàm Tình. " Được gặp người tốt như ngài, là phúc phận kiếp trước mà Hàm Tình tu được, không biết sau này còn có thể gặp ngài không?"

Liễu Mê Đình trong lòng có chút áy náy, hẳn chăm sóc thương thể của Hàm Tình hoàn toàn xuất phát từ tư tâm*, hẳn không muốn Hàm Tình trên đường bởi vì thương bệnh mà tái sinh phiền phức. Hẳn muốn nhanh một chút kết thúc nỗi lo lắng này, cho nên bình tĩnh nói: " Chúng ta trong lúc đó chỉ là giao dịch, e rằng không thể gặp lại, sau này ta sẽ không tái làm người bảo lãnh, vẫn vận chuyển đồ đạc làm giàu." (chém

gió)

Hàm Tình vốn tưởng chính mình đã quen bị những ngôn ngữ khinh thường này tổn thương, nhưng nghe Liễu Mê Đình trả lời, trong lòng lại như bị bóp nghẹt. Đúng vậy, Liễu công tử từ khi bắt đầu chỉ xem cậu là hàng hóa mà thôi. Cho dù lúc đó họ có quan hệ qua, nhưng cũng là vì tình thế ép buộc. Liễu công tử cho đến bây giờ chưa từng đối đãi cậu như người. Nhưng trong lòng vẫn thương cảm, Hàm Tình lại cố gắng mở ra một nụ cười xinh đẹp: " Liễu công tử đối Hàm Tình có ân cứu mạng, Hàm Tình không thể làm gì hơn là mong kiếp sau có thể báo đáp."

Đang nói đến đó, có người khẽ gõ cửa phòng, nói ra khẩu hiệu đã ước định trước đó. Liễu Mê Đình mở cửa, thấy một thanh y đồng tử**, trong tay cầm một phong thư.

Thanh y đồng tử quan sát Liễu Mê Đình, đưa ra tín vật mới nói: " Chủ nhân của ta đã đến, trong phong thư này là ngân phiếu cho ngài, ngài hiện tại đã hoàn thành nhiệm vụ, có thể ly khai."

Liễu Mê Đình kiểm tra tín vật cùng ngân phiếu, xác định không sai, nhận lấy ngân phiếu, không ngoảnh đầu lại, bước xuống lầu. Thực tế thì Liễu Mê Đình không có dũng khí nhìn Hàm Tình, hoặc nói một câu từ biệt. Nhiệm vụ đã kết thúc, hắn không muốn vướng mắc cái gì, nhất là tình cảm. Hắn không thể để chính mình mong muốn, song song cũng dập tắt hy vọng của Hàm Tình. Hắn thầm nghĩ, bọn họ kiếp này không cần gặp lại. Hắn vẫn là một giang hồ khách dùng võ công cùng đầu óc để đổi bạc, Hàm Tình vẫn là một nam xướng bán đứng cả thân thể cùng tôn nghiêm để cầu sinh sự sống. Bọn họ đều đi trên con đường khó khăn khác nhau.

Liễu Mê Đình sau khi rời đi, thanh y đồng tử bước vào bên trong phòng, thần sắc lạnh lùng nói: " Người chính là Hàm Tình của Thủy Vân Gian?"

Hàm Tình nghĩ thanh y đồng tử này là tiểu tư bên người của Quỷ Diện Tu La, liền nở nụ cười, dịu dàng cúi đầu: " Tại hạ chính là Hàm Tình, chẳng hay vị tiểu ca này là...?"

" Người không cần biết tên ta." Thanh y đồng tử kia nói xong, bỗng nhiên từ trên người lấy ra một cái túi lớn, quăng trên mặt đất nói " Đi

vào, trên đường không được phát ra âm thanh.”

Mệnh lệnh rất ngắn gọn, rõ ràng, Hàm Tình nghe xong liền hiểu rõ. Cậu chỉ là thứ hàng hóa mà người khác muốn mà thôi, không ai nguyện ý cùng cậu nói nhiều lời vô ích. Thế là cậu đưa thân ngồi vào trong túi, không lên tiếng.

Thanh y đồng tử kia nhìn Hàm Tình ngồi vào trong, cột chặt miệng túi, nâng lên trên vai, không chút tốn sức đi ra khách sạn. Hàm Tình vốc người gầy, im lặng cuộn mình trong túi, từ bên ngoài túi nhìn ra rất khó biết được bên trong túi hóa ra có người sống, giống như thanh y đồng tử đang vác một túi hàng hóa bình thường.

Cái túi này không rõ tính chất thế nào, vừa đen vừa dày, bên trong không có ánh sáng vừa khó thở, Hàm Tình cảm thấy hô hấp không thông, ngực bị đè nén, nhưng không dám nói lời nào. May là được nửa canh giờ sau, Hàm Tình được thả ra.

Lúc này Hàm Tình đang ở một gian phòng bốn mặt kín mít, phân không rõ đã ở trên mặt đất hay là ở trong tầng hầm. Tường phòng đều được xây từ loại thạch cứng rắn, bên trong đèn đuốc thấp sáng, có chút gia cụ bày biện đơn giản, ngoại trừ chiếc giường gỗ còn có văn phòng tứ bảo(bút/mực/giấy/nghiên), án thư cùng cái cầm. Hàm Tình trong lòng nghi hoặc, chẳng lẽ đây là nơi dung thân của cậu, có lẽ đây là nơi tạm thời sủng hạnh cậu của tân chủ nhân. Bất quá vô luận thế nào, cậu đầu tiên cũng cần phải làm tân chủ nhân vui, nhu thuận nghe theo tân chủ nhân, nhận được tín nhiệm, như vậy mới có thể tuyệt đối hoàn thành nhiệm vụ kia. Cho nên cậu chỉnh lại y sam, dùng một loại tư thế kính cẩn quỳ trên mặt đất, hướng về cánh cửa.

Đợi không bao lâu, ngoài cửa có động tĩnh, như có người mở khóa. Cánh cửa sắt được đẩy ra, một thân ảnh gầy gò chậm rãi bước đến, ở trước mặt Hàm Tình ngừng lại.

Thanh âm khàn khàn có chút âm trầm từ bên trong vang lên: ” Ngẩng đầu lên.”

Hàm Tình lúc này mới dám chuyển đường nhìn tư chân người nọ đi lên, tuy sớm đã chuẩn bị tâm lý, nhưng sau khi nhìn thấy diện mục của

người nợ, nhin không được kêu lên một tiếng. Tiếng kêu vừa ra khỏi miệng, Hàm Tình đã hối hận vạn phần. Người nợ nhất định là Quỷ Diện Tu La, đã biết vậy sao còn có đắc tội với hắn!? Chịu trách phạt thì không sợ, sợ chính là Quỷ Diện Tu La sẽ hạ thủ sát nhân. Đối kẻ giết người không chớp mắt như Quỷ Diện Tu La, giết một nam xướng ti tiện, sợ rằng so với bóp chết con kiến còn dễ dàng hơn. Thân thể của Hàm Tình vô thức run, nhỏ giọng cầu xin: " Xin lỗi, xin lỗi, Hàm Tình không phải cố ý."

Quỷ Diện Tu La lạnh lùng nhìn Hàm Tình, không biết là vui hay giận, qua một lát đột nhiên nói: " Ta trước kia không phải như vậy, chỉ là bị một người dùng độc dược lợi hại hủy phá dung mạo cùng tiếng nói."

Hắn nói qua loa, Hàm Tình nghe lại run sợ. Nguyên lai Quỷ Diện Tu La cũng có loại thống khổ không muốn người ta biết? Trách không được hắn hiện tại lãnh huyết vô tình, sát nhân như ma. Trong đầu Hàm Tình đột nhiên thoáng qua một ý niệm, nếu như một ngày nào đó Hàm Tình có cơ hội học loại võ công lợi hại của Quỷ Diện Tu La, bản thân có hay không cũng sẽ biến thành tên đại ma đầu tàn nhẫn vô tình?

Quỷ Diện Tu La tiếp tục nói: " Nếu muốn biết dáng dấp trước kia của ta, người tự noi theo chiếc gương kia là được. Đó cũng là lý do ta mua người."

Hàm Tình trong lòng chấn động, nguyên lai là như vậy, trách không được. Quỷ Diện Tu La kia đến tột cùng là muốn cái gì? Chẳng lẽ là... Hàm Tình không dám nghĩ đến.

" Nghe kỹ, ta chỉ nói một lần. Tân chủ nhân của ngươi không phải ta, mà là mình chủ. Ngươi cũng không được dùng "Hàm Tình" cái tên này, tương lai Minh Chủ thấy ngươi sẽ đặt cho ngươi một cái tên thích hợp." Quỷ Diện Tu La vừa nói vừa cẩn thận quan sát bộ dạng gầy gò trước mặt, bỗng nhiên ra lệnh: " Cởi y phục ra, lập tức."

LINK Truyện:

Thâm Thâm <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tham-tham-3798837.html>

LINK Chương này:

Chương 8

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tham-tham-3798837/chuong-8.html>